

عنوان مقاله:

نقد نیچه بر سقراط

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مینا طباطبائی - دانشجوی دکتری رشته فلسفه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران.

محمد جواد صافیان - ستادیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

جهان راز آلود و رمز آمیز اسطوره های یونان باستان که همزاد خیال آدمیان بود و آدمی با دل بدان متصل بود با پیدایش نگرش نوین سقراطی به تدریج فرو ریخت. سقراط نگرشی آپولونی را عرضه کرد که براساس آن همه چیز باید به داوری خرد یا عقل سنجیده می شد و حقیقت هر چیز با عقل شناخته می شد زیرا داور نهایی عقل بود. از این رو تراژدی که مهم ترین هنر یونانیان بود به کناری رانده شد زیرا روح علمی که سقراط مبشر آن بود مقتضی در حاشیه راندن هنر بود اما نیچه در مقابل نگاه متافیزیکی سقراط، نگرش زیباشناسانه از هستی و جهان پیشنهاد می کند. او عالم را اثری هنری می داند که شایسته است بر کلک او پایکوبی کرده و از سر وجود سرور و ذوق دیونوسوسی به ستایش اش بپردازیم. نقد نیچه به سقراط از این روست که در نگرش عقلی سقراط نگاه آدمی به جهان، نگاهی آپولونی و خشک و از سر منطق و نظم است که نشانه ی رخت بر بستن وجد و سرور و شور و شیدایی از زندگی و در واقع نفی زندگی و بی ارزش شمردن آن است.

کلمات کلیدی:

عقل، نگرش آپولونی، نگرش دیونوسوسی، زندگی، اخل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631439>

